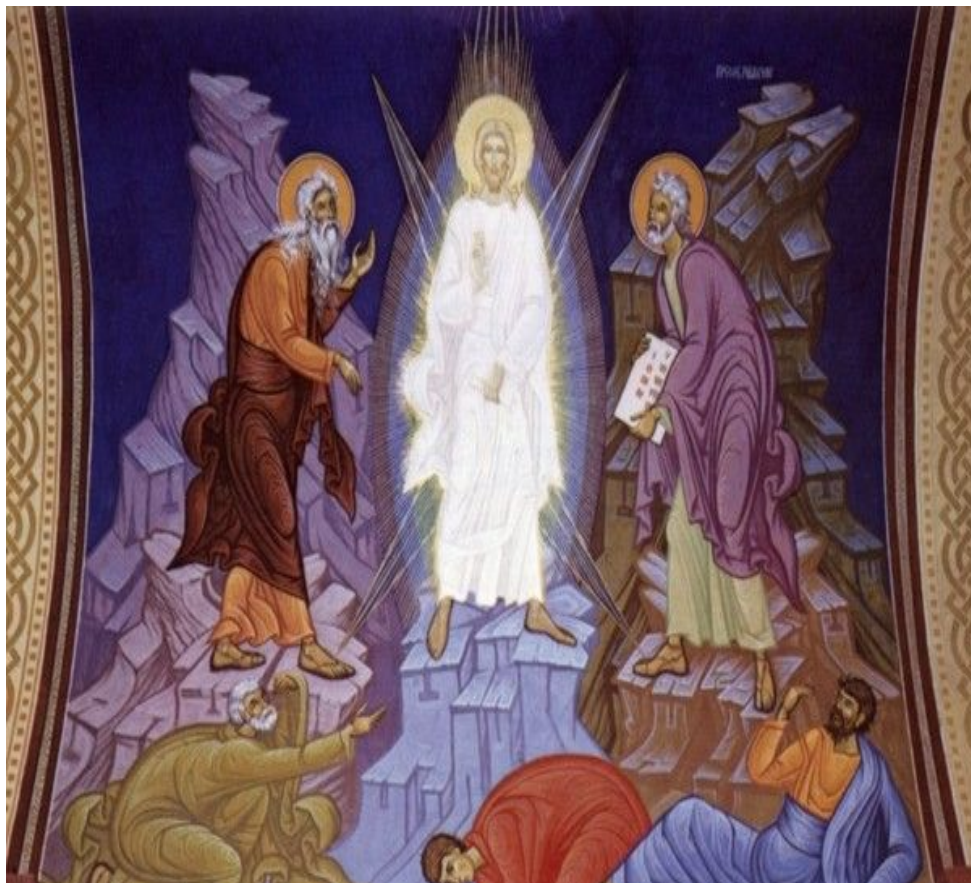

Zpravodaj pražské farní obce starokatolické církve

KŘIŽOVATKA

březen 2012

6. ročník / 3. číslo

„...A byl proměněn před jejich očima.“

(Marek 9,2)

Slovo úvodem

Milé sestry, milí bratři,

na tom, být prachem a v prach se obrátit je mnoho krásného a nadějného. Za prvé, nepřestaneme být. Za druhé, nepřestaneme být tím, čím jsme, návaznost naší existence se neporuší. Ani u těch, kterým se třeba v pozemském životě být sebou samými nepodařilo, nebo jim – a to nejspíše – v tom druzí zabránili.

A ten prach si pamatuje, kdo byl z něho stvořen. A až se naplní čas, a dlouhý – ale přece jen krásný, smysluplný a neokázale hrdinský – půst skončí v Pesachu Páně – bude prach opět třeba ledňáčkem, ale takovým, jakým jej Stvořitel zamýšlel a jakým by bez porušení hříchem (naším, lidským – chudák ledňáček, hleďme mu to ještě zde na zemi vynahradiť!) byl od počátku. Užasneme... ale ještě více nad sebou samými. Budeme nejen takovými, jakými nás Bůh zamýšlel mít. Budeme jako On sám.

Kalendář farní obce

Pravidelné bohoslužby

Neděle 10⁰⁰ - eucharistická slavnost u sv. Máří Magdalény

Neděle 11⁰⁰ - eucharistická slavnost v angličtině u sv. Klimenta

Neděle 17⁰⁰ – eucharistická slavnost s nešporami u sv. Kříže

Úterý 18⁰⁰ – eucharistická slavnost s nešporami u sv. Kříže

Středa 17:30 – setkání nad Bibli v Communii

Čtvrtek 17:30 – studentská bohoslužba u sv. Kříže

Čtvrtek 18⁰⁰ - eucharistická slavnost u sv. Rodiny

Pátek 17⁰⁰ - eucharistická slavnost v Communii

Udalo se

5. února se v Communii konalo zasedání farní rady.

24. února proběhlo na biskupském ordinariátu setkání presbyteria.

Dne **5. března** k sobě Pán života a smrti povolal našeho drahého bratra **Jaroslava Rejcherta**. R.I.P.

Kalendárium

6. března v 19 hodin se v rámci filmového klubu bude v Communii promítat dokument o evangelikální komunitě v USA „Jesus Camp“.

Narozeniny v březnu slaví:

Jindřich Schremer, David Holeton, Věra Boldišová, Květoslav Krejčí, Igor Osvald, Adéla Konvalinová, Petr Peták, Jiří Konvalina, Ondřej Doubek, Petr Jakubíček, Klára Samková, Tomáš Matoušek, Mikuláš Jan Bradáček, Jan Augustin Basl.

Přejeme hojnost Božího požehnání.

Nedělní a sváteční čtení

4.3. – 2. neděle postní

Gn 17, 1-7. 15-16

Ž 22

Ř 4, 13-25

Mk 9, 2-9

Zde vlastně proměna znamená skutečný stav. Ježíšovo lidství zde zazáří božstvím, zazáří božími energiemi, ze kterých je upředen svět a které zatmíváme zlem a hříchem. Mojžíš a Eliáš už Krista „po světle“ poznali. Smíme jako křesťané říci,

že Mojžíš rozmlouval na Sinaji s Božským Slovem? A že jeho „orožená tvář“ žhnula nestvořeným světlem, aby Izrael Slovo nejen slyšel, ale i viděl? A Eliáš byl zase v ohnivém voze vzat na nebesa. Tak i my budeme vzati s Kristem na nebesa, prostoupeni Jeho energiemi. I my se proměníme v to, čím opravdu jsme a budeme chválou Boží slávy.

*Bože, náš Otče,
na hoře Tábor jsi dosvědčil, že Ježíš je tvůj milovaný Syn
a přikázal jsi nám, abychom ho poslouchali.
Živ nás svým slovem,
abychom byli schopni poznávat tvou slávu očištěným duchovním
zrakem.*

11.3. – 3. neděle postní

Ex 20, 1-17

Ž 19

1K 1, 18-25

J 2, 13-25

Mnohdy není důležité, co člověk dělá, ale jak to dělá. Kdyby penězoměnci měnili místo v Chrámu za Chrámem, byl by to projev úcty, nebo pokrytectví? Vzhledem k tomu, že v se v naší porušené existenci bez prodávání, kupování a smlouvání neobejdeme, pak o pokrytectví nelze mluvit. Proč tedy dělat drahoty a nekupčit v Chrámu? I když Bůh snáší následky našeho hříchu, nežehná jim. Žehná nám hříšníkům, ne nám *jako* hříšníkům. Pomáhá nám v našem utrpení, nezpůsobuje je. V případe těžkých depresí někdy lékaři brání pacientovi ve spánku, neboť spánková deprivace přináší úlevu. Dočasnou, samozřejmě, ale nemocný alespoň na okamžik zakusí, že může být lépe. V Chrámu tedy máme zakoušet, že může být lépe. Ne, že zrovna lépe není.

*Bože, plný dobroty a slitování:
Ty znáš naši lidskou ubohost a nouzi.
Pohlédni na nás a daruj nám odpuštění.
Drž nad námi svou ruku
a odvracej všechna nebezpečí, která nám hrozí.*

18.3. – 4. neděle postní

Nu 21, 4-9

Ž 10

Ef 2, 1-10

J 3, 14-21

Kdo činí zlo, nechodí na světlo, aby jeho skutky nevyšly najevo. Téměř každý dělá nebo udělal něco špatného, a proto se mnozí i dobří a ušlechtilí lidé ke světlu bojí, protože si přečetli přísná slova Písma, znají mravní důraz tradice a bdělost církevního práva. Zde se ale říká, že Bůh nesoudí, že se soudíme sami. Bohužel mnohdy navzájem. Co to ale znamená? Že lidé, kteří soudí a odsuzují druhé – což je podle Evangelia něco jednoznačně špatného – nechodí na světlo, aby tento jejich zlý skutek nevyšel najevo. A ne nadarmo se říká „vidět věci v jiném světle.“ V opravdovém světle vyjdou najevo světlé skutky, vyjde najevo naše láska, touha po odpuštění, ochota odpouštět, důvěra v Boha.

*Nejmilosrdnější Otče,
ty jsi prostřednictvím svého Syna se sebou smířil lidstvo.
Dej nám odvahu víry,
abychom ti s radostným srdcem kráčeli vstříc.*

19.3. – Svátek Josefa z Nazaretu

2S 7, 4-5a. 12-14a.16

Ž 89

Ř 4, 13. 16-18.22

Mt 1, 16-24a

Vtipkuje se, že zdrobnělina „Pepa“ vznikla ze zkratky PP, Pěstoun Páně. Kdo z nás se učil číst na Starých pověstech, má se slovem pěstoun navěky spojeného Duryňka, pěstouna Neklanova a obchází ho hrůza. A svátek svatého Josefa nejhorlivěji slaví policisté, kteří po zavíračce pozbírají podnapilých Pepů habaděj. A tak nejdůležitějším údajem jako by bylo, že Josefů je hodně a proto je na svatého Josefa hodně slávy. A on to důvod k oslavě je, a to hned dvakrát. Zaprvé potěší sama obliba tohoto jména. A zadruhé, že mezi spoustou Josefů je dost i

takových, jaký byl ten z Nazareta. Takových, kteří milují své rodiny, nepátrají po tom, co nepotřebují vědět a nenápadně odcházejí z příběhů těch, u jejichž kolébek stáli. Snad čekají, až se tam spolu s nimi vrátíme my všichni.

A zatím někde v seníku stojí vyryt nápis: Zde spal Josef Bar Heli z Nazareta.

*Bože Abrahámův, Izákův a Jákobův,
ty jsi vybral Josefa z rodu Davidova
a svěřil mu péči o svého Syna.
Pomoz nám zachovávat tvé slovo
a žít před tebou ve spravedlnosti.*

25.3. – 5. neděle postní

Jer 31, 31-34

Ž 51

Žd 5, 5-10

J 12, 20-33

Kdyby náš pozemský, porušený, hříšný život se všemi slabostmi, neduhy, bolestmi a svízelemi trval bez konce, znenáviděl by si jej záhy i ten největší bonviván. Po pár tisících letech by jej nejspíš s úlevou setřásl, i kdyby měla následovat holá nicota. Je proto dobré předcházet touze po nicotě nadějí ve věčnost.

*Bože, náš Otče,
zbavuješ nás tíhy hříchů a otevíráš před námi novou budoucnost.
Tvůj Syn Ježíš zemřel z lásky k nám
a skrze něho nám dáváš ve křtu nový, věčný život, který je silnější
než smrt.
Dej, ať na sobě poznáváme moc jeho smrti a vzkříšení
a vydáváme o něm věrohodné svědectví.*

26.3. – Slavnost Zvěstování Páně

Iz 7, 10-14

Ž 40

Žd 10, 4-10

L 1, 26-38

Jde vlastně o završení řady zvěstování – od Abraháma a Sary po Alžbětu a Zachariáše – které pojí jedno: popření nemožnosti. V prvních dvou případech nemožnosti početí ve vysokém věku, v posledním případě početí mimo manželství. Pro Boha není nic nemožného, ale jsou věci, které pro něj nejsou možné obzvlášť. V našem případě se děje dvojí relativizace. Relativizace stáří: dříve povinně moudrého až k diktatuře nabubřelých starců a záštiplných stařen, dnes domněle méněcenného až k diktatuře nezralých, krutých a hloupých dětí. A panenství? Vždyť co kolem něj nadělal pohanský kult všeho druhu, ať ohledně zachování, či ohledně pozbývání? A jak až hluboko do křesťanské epochy se všemi těmi rytíři a trubadúry pronikl?

Jediné, co je u Boha nemožného, je ta naše nemožná a šablonovitá romantika, podlé které by na všech Abrahámech ulpěla hanba bezdětnosti a na všech Mariích cejch... však víme čeho. Buďme raději s Bohem, než ve středověku, třebaže středověk je „romantičtější.“

*Bože svého lidu,
anděl zvěstoval Marii i nám,
že se tvůj Syn stane člověkem.
Naplň naše srdce svou milostí
a veď nás jeho utrpením a křížem ke slávě vzkříšení.
Skrze našeho Pána, Ježíše Krista, tvého Syna,
který v jednotě Ducha svatého
s tebou žije a působí na věky věků.*

Farní vyúčtování za měsíc únor 2012

Příjmy:

sbírky rotunda:	2.772,-
sbírky sv. Vavřinec:	410,-
příspěvky:	1.770,-
dar:	300,-
odvod z pokladny na účet:	28.190,-
CELKEM:	33.442,-

Výdaje:

odvod z pokladny na účet:	28.190,-
telefon:	2.168,-
elektřina rotunda:	2.830,-
ornáty (práce):	1.500,-
sbírka sv. Willbrord 2011:	8.000,-
CELKEM:	42.688,-

ROZDÍL: **- 9.246,-**

Stav účtu k 29.2.2012:	814.746,-
Stav pokladny:	34.437,-
CELKEM:	849.183,-

Křižovatka – měsíčník. Vydává Farní obec starokatolické církve v Praze.

Vydáno : 1.3.2012. Neprodejné.

Kontakt: Na Bateriích 27, 162 00 Praha 6; email: stkat@starokatolici.cz; <http://praha.starokatolici.cz>

© 2012